

Grizksz

Mitologie

Die Midas-Aanraking

Daar was eens op 'n tyd 'n vreeslike lelike dier genaamd Silenus. Hy het oor die berge op 'n paar harige bokpote gespring. 'n Lang stert het agter hom geswaai, maar van die middellyf af op was hy min of meer soos 'n man.

Sy groot maag het op en af gewip soos hy gehardloop
het. 'n Paar horings het uit sy bles en blink kop gegroei.
Dikwels het 'n slobber van sy dik en pers lippe gedrup.
Kortliks, hierdie genotvole wese was 'n sater.

Silenus was 'n vriend van Dionysus, die God van Wyn. Dionysus het dikwels sy wilde groep volgelinge in die bos bymekaar gemaak vir 'n raserige, oproerige partytjie.

Hulle het saters sowel as Maenads ingesluit, wat wilde vroue van die bos was. Hulle het dromme geslaan, pype en horings geblaas en simbale geklap en hulle het hulself in 'n malle waansin gedans. Maar bowenal het hulle daarvan gehou om wyn te drink.

Een keer nadat Silenus die hele nag partytjie gehou het, het hy uit die bos gesteier en in die paleis gronde van Midas, koning van Frigië, gestruikel.

Hy het daar gaan lê tussen die roosbosse en het in 'n diep slaap geval.

Teen die middel van die oggend het prinses Zoe deur die tuine gestap en roosbloeisels versamel. Sy het die harige hoewe van Silenus tussen die bosse sien uitsteek en sy het gedink dat 'n arme siek bok in die tuin in gekom het om daar te gaan lê.

Aangesien hy vuil was en nie baie lekker geruik het nie,
het sy die tuinier gebel. Toe hy kom, het hy aan die been
getrek, en kry toe nie 'n bok nie, maar 'n sater.

"Ugh, hy is aaklig," roep Zoe uit. "Gooi hom op die komposhoop."

"Ag, ek beter die koning vra voor ek dit doen," sê die Tuinier.
"'n Sater kan immers geluk bring."

Toe koning Midas hoor dat daar 'n sater in die roostuin slaap,
het hy beveel dat hy 'n bed in die paleis gegee moet word
totdat hy beter voel.

Die bediendes het hom op 'n draagbaar na die beste gastekamer gedra. Daar het hy gebly, en het hard gesnork en geruik soos – wel, 'n bok – vir amper nog 'n dag.

Toe hy uiteindelik opgestaan het, het hy die paleis kombuis binne gestap en lawaaierig kaas, eiers en wyn geëis.

Die kok wou hom met 'n vleismes uit jaag, maar die rentmeester het hom terug gehou en gesê dat die sater 'n gas van die Koning was.

Silenus het die wyn geneem en in die paleis rond gedwaal en vuil
hoefafdrukke gelos so ver as wat hy gegaan het.

Toe die koningin hom sien, was sy verskrik. "Wie of wat is hierdie afgryse wese wat by ons kom bly het?" vra sy die Koning.

Midas het geantwoord dat hy 'n vriend van Dionysus was en dat almal hom met groot beleefdheid moet behandel.

Alhoewel prinses Zoe en die koningin hul bes gedoen het om uit die pad van die sater te bly, het koning Midas sy gas vermaak, tot laat aand saam met hom geëet en gedrink en musiek op die panfluite gespeel.

Alles in ag genome het Silenus vir 'n week by Midas gebly. Niemand was meer bly oor hierdie gasvryheid as Dionysus nie, want in sy oë het enigiemand wat Silenus vereer het, Dionysus vereer.

'n Paar dae nadat Silenus weg is, het Midas in sy roostuin gestap toe hy vreemde, maar lieflike musiek gehoor het.

Hy het die geluid gevolg en 'n pragtige man ontdek wat op die gras sit het en 'n pyp gespeel het. Hy het dadelik geweet dat die vreemdeling een van die gode was en hy het op een knie geval.

Die god het gesê: "Staan op man. Ek is nie een vir seremonies nie.
Ek wil jou beloon. Watter geskenk wil jy meer hê as enige ander
in die wêreld? Krag is nie regtig my ding nie, maar ek kan jou wyn,
vroue of 'n lied bied."

"Ek het geld nodig," het Midas gesê.

"Geld. Wat help geld?" vra die god.

"Wel, natuurlik 'n god soos jy het geen nut vir geld nie," sê Midas,
"maar ons sterflinge kan nooit genoeg daarvan hê nie. Ek wens
dat alles waaraan ek raak, in goud verander."

Alhoewel Dionysus gedink het dit was 'n dwase wens, het hy dit toegestaan met die woorde: "Midas, alles wat jy aanraak sal in goud verander."

Die god het verdwyn en koning Midas het hom verheug in sy vloek. Hy het sy hand uitgesteek en 'n roosblom aangeraak en dit het in goud verander. Hy het 'n klip opgetel, en dit het ook goud geword. Selfs 'n klont van die aarde het goud geword.

Hy het 'n appel uit 'n lae tak gepluk en dit het dadelik koud en blink geword. Hy het dit in sy hand gehou en gesê,

"O, hoe suiwer en perfek is dit nie."

Toe gooi hy die goue appel oor sy skouer, en haas hom die paleis binne om sy aanraking op willekeurige voorwerpe te probeer: kolomme, standbeelde, meubels en deur handvatsels.

Die bediendes het sy stem gehoor lag en skree: "Goud,
heerlike goud!" En hulle het gewonder wat oor die
koning gekom het.

Prinses Zoe het hom ook gehoor. Sy het gesien hoe hy
ertjies in klein goue klontjies verander.

"Vader, wat het gebeur?" het sy gevra.

"Die wonderlikste ding," antwoord hy en hy omhels haar.

Maar dit was nie wat hy verwag het nie. Hy het nie sy dogter in sy arms vasgehou nie, maar 'n koue, stil standbeeld.

Ontsteld het hy na die fontein gegaan om sy warm trane van sy gesig af te spoel. Maar toe hy die water in sy hande opskep en dit het in vloeibare goud verander.

Nou het hy die wreedheid van sy geskenk besef. Hy het uitgeroep: "Heer Dionysus, red my van hierdie vervloekte metaal!"

Dionysus het hom gehoor en hom oor die dwase Koning ontferm. Hy het op die rand van die fontein verskyn en gesê,
"Gaan na die rivier wat by die groot stad Sardis vloei. Maak jou pad stroomop totdat jy by die bron kom. Dompel jou kop en lyf op dieselfde oomblik in die skuimende fontein, waar dit uitvloei, en spoel jou dwaasheid weg."

Midas het gedoen wat vir hom gesê is, en toe hy in die stroom gedompel het, het die walle en die blomme wat daarop gegroei het geel en goud geword. Maar Midas het uit die waters gekom vry van sy wens vir rykdom en goud. So lank as wat hy geleef het, het hy hom verheug in alles wat eenvoudig en natuurlik was.

THINK
DIGITAL ACADEMY